

noget at rette ved. I øvrigt vil jeg sige, at man efter min Mening ikke skal nære alt for store Forhaabninger med Hensyn til den Nytte, en Kystfredningslov som denne vil gøre, og jeg nærer heller ikke synderlig store Forhaabninger med Hensyn til Fredningen af Kysterne ved de Love, vi for Tiden have. Paa de Steder ved Kysterne, hvor Havet bortskærer Land, vil Havet fremdeles vedblive at bortskære Land, og vi kunne ikke ved nogen Forbudslov, hverken ved denne eller ved nogen anden, forbyde Havet at gøre sin Virkning. For øvrigt er Havets Virkning paa Kysterne ikke den, at der alle Vegne bortskæres Land; paa sine Steder lægger Havet ogsaa ligefrem Land til og forøger Landet. Jeg har set det mange Steder. Man kan blot pege paa et Sted som Harbøre. Det er jo Land, der er tillagt Danmark i den historiske Tid. En halv Mil fra Kysten finde vi den gamle Kystlinie liggende ganske tydeligt med sin Lerklint oppe i Land. Jeg har et Sted paa Holsteinsborg Gods ved en By, der bærer det mærkelige Navn Bisserup, set den gamle Kystlinie med sin Lerklint liggende en halv Fjerdingvej oppe fra Kysten, og det Arbejde, Havet der har gjort, har det gjort i de senere Aarhundreder. Jeg har ved Møen set Øer dukke op af Havet. Hvor jeg i min Ungdom har kunnet sejle med min Baad med rigeligt Vand under Kølen, er der nu Øer, som rage mindst en Alen op over Vandet.

Strømforhold og Bølgeslag medføre, at somme Steder tager Havet Land fra os og somme Steder giver det. Havet baade giver og tager. Paa et saadant Sted som Møens Klint, der nu for anden Gang er faldet i Vandet, vil en Kystsikringslov ikke have stort at sige. Da for en Del Aar tilbage Dronningestolen faldt, var det ligefrem en Følge af Bølgeslagets Indvirkning. Jeg har endnu ikke haft den Fornøjelse at læse den lille Bog om Lilleklints Nedskriden, saa jeg kan ikke med Bestemthed udtale mig derom, men saa vidt jeg kender til Kysterne dernede, har jeg den Forestilling, at Havet ikke har haft saa forfærdelig meget at gøre med den Kulbøtte, der er sket. Det er snarere Vandforholdene inde i selve Klinten, der have bevirket, at Jordlagene have forskudt sig. Men alligevel,

Stevns Klint f. Eks. vil jo falde om en Tid, og der er heller ikke noget at gøre med Hensyn til Kystfredningen der, fordi Vandet er saa dybt der udenfor, at Stevns Klint med sin Kirke rimeligvis vil gaa i Vandet en Gang, hvis der ikke træffes alvorlige og kostbare Foranstaltninger for at holde den oppe. Der er da ogsaa Tale om at lægge et stort Glacis, som vil koste uhyre mange Penge, helt nede fra Kystlinien op til det øverste af Klinten. Paa den Maade kan man naturligvis sikre en Kyst, men det vilde være meget for dyrt, hvis vi skulde bære os saaledes ad alle Vegne, hvor Kysterne gaa tilbage.

Jeg indrømmer naturligvis, at der er Steder, hvor det virkelig kan paavises, at man, ved at borttage de Sten, der ligge i Vandet, har bevirket, at Havets Ødelæggelse er fremskyndet i en ganske ualmindelig Grad. Dette er f. Eks. Tilfældet i Nordsjælland, hvor man har taget Stenene til Bygning af Middelgrundsfortet. Der er det bevist, at hvis Stenene ikke vare tagne, vilde Kysten i hvert Fald ikke være gaaet i Havet saa hurtigt som sket er. Det indrømmer jeg, men jeg, som lever ved Vandet og har Havets Arbejde for Øje hver Dag, kan alligevel bevidne, at trods det, at der i 30 Aar har været nedlagt Forbud paa en Kyst, hvor dette Forbud for saa vidt har Betydning, som der ligger er Masse store Sten udenfor Kysten, hvor der er temmelig fladt Vand, har Kysten alligevel lidt Skade her. Det angaar nemlig den Lod, som jeg selv er Bruger af; den gaar lige ud til Havet og bestaar der af en Lerklint. Til Trods for, at man i 30 Aar, som sagt, har beskyttet denne Kyst ved Forbud og altsaa har haft Kystfredning, viser det sig, at denne Lod, som jeg har omtalt, gaar i Vandet Aar for Aar hvert eneste Foraar. Om Efteraaret tager Søen til Trods for de mange Sten, der ligger der, intet Hensyn dertil. Vandet hæver sig flere Alen og slaar ind mod Lerklinten og skærer den bort, og naar saa Frosten kommer i denne Tid eller senere paa Vinteren, skrider Jorden ud og bliver liggende nedenfor. Saaledes er den af mig drevne Jordlod i Løbet af disse 30 Aar bleven formindsket i en ganske forfærdelig Grad trods Kystsikringen og trods de Sten, der ligge udenfor Kysten.